

- osobne pomieszczenia na bagaż pod podłogą;
- j) aby wnętrze autobusu było tak skonstruowane, iżby oczyszczanie go i mycie nie przedstawiało żadnych trudności i mogło być dokładnie uskuteczniane.

Wyposażenie autobusu.

§ 4. Autobus powinien być wyposażony:

- a) w miernik szybkości i licznik kilometrów oraz przyrząd rejestrujący osiągnięte podczas jazdy szybkości, przerwy ruchu i czas przejazdu.

Jeżeli silnik posiada regulator szybkości (§ 3 pkt. 2), to przyrząd rejestrujący nie jest wymagany. W autobusach, kursujących w obrębie jednej gminy, przyrząd rejestrujący nie jest wymagany;

- b) w szybę przednią przed kierowcą (odwietrznik) ze szkła nierozpryskującego się;
- c) w dwa wskaźniki kierunku, umieszczone po obu stronach ramy szyby przedniej (odwietrznika) oświetlane w nocy i łatwo widzialne z tyłu pojazdu;
- d) w boczne lustro, dające kierowcy możliwość widzenia drogi z tyłu za pojazdem;
- e) w dwustronnie działającą samoczynną wycieraczkę szyby przedniej przed kierowcą;
- f) w dwie okrągłe niebieskie latarnie (o średnicy co najmniej 10 cm) w obu górnych rogach przedniej płaszczyzny dachu, które powinny być oświetlone od zmierzchu do świtu;
- g) w dwie gaśnice pojemności przynajmniej po 1 litrze, z których jedna powinna się znajdować wewnątrz autobusu, a druga w miejscu łatwo dostępnym dla kierowcy;
- h) w co najmniej dwa zapasowe koła lub obręcze gumowe;
- i) w komplet narzędzi i części zapasowych, umożliwiających doraźną naprawę w drodze umieszczony, w osobnej skrzyni lub pomieszczeniu, łatwo dostępnym dla kierowcy. Postanowienia, zawarte w punktach f), g), h) oraz i) nie odnoszą się do autobusów kursujących w obrębie jednej gminy;
- j) w urządzenie umożliwiające uzupełnianie zapasu paliwa z zewnątrz nadwozia;
- k) w stopnie przed każdymi drzwiami, umożliwiające wygodne wsiadanie i wysiadanie podróżnych i w uchwyty ułatwiające podróżnym wsiadanie i wysiadanie;
- l) w zamki przy drzwiach, posiadające rygle;
- m) w elektryczne urządzenie oświetleniowe;
- n) w urządzenie, ogrzewające podczas chłódów;
- o) w odpowiednią ilość okien, zapewniających dostateczny dopływ światła do autobusu; okna winny być zaopatrzone w zasłony lub rolety;
- p) w urządzenie do należytego przewietrzania wnętrza (wentylatory);
- r) w urządzenie, umożliwiające w razie potrzeby danie sygnału kierowcy w celu zatrzymania autobusu;

- s) w apteczkę doraźnej pomocy przy uszkodzeniach średniego stopnia. Postanowienie to nie dotyczy autobusów kursujących w obrębie jednej gminy;
- t) w napis, wskazujący ilość miejsc siedzących i stojących dla podróżnych, umieszczony na zewnętrznej i wewnętrznej stronie drzwi-czek;
- u) w napis czytelny od zewnątrz, że miejsc wolnych niema, gdy dopuszczalna liczba miejsc jest zajęta;
- w) w czytelny napis nazewnątrz u góry od przodu nadwozia, w nocy oświetlany, z nazwami krańcowych punktów obsługiwanej linii.

Autobusy kursujące w obrębie jednej gminy winny posiadać nazewnątrz u góry z przodu i z tyłu nadwozia znaki lub napisy dostatecznie wyraźne o wymiarach, umożliwiających publiczności w dzień i w nocy łatwe rozpoznanie linii i kierunku. Znaki mogą być uzupełnione napisami umieszczonymi na bokach nadwozia.

§ 5. Wszystkie urządzenia i przyrządy autobusu, powinny być w czasie kursowania autobusu w należytych stanie i działać sprawnie.

§ 6. Na odstępstwa od poszczególnych wymagań, przewidzianych w §§ 3 i 4 niniejszego rozporządzenia, w wyjątkowych wypadkach, gdy zastosowaniu się do tych wymagań stoi na przeszkodzie konstrukcja autobusu, może zezwolić Minister Komunikacji.

§ 7. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Jednocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie z dnia 17 kwietnia 1929 r. o ruchu na drogach publicznych autobusów, służących do utrzymywania publicznej komunikacji (Dz. U. R. P. Nr. 55, poz. 439).

Minister Komunikacji: *Kühn*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Bronisław Pieracki*

Minister Spraw Wojskowych: *J. Piłsudski*

845.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH

z dnia 10 października 1932 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych o zmianach w rozporządzeniu Ministra Reform Rolnych z dnia 7 czerwca 1930 r. w sprawie przeznaczenia i parcelacji gruntów, położonych w sie-
rze interesów mieszkaniowych miast i ośrodków przemysłowo - fabrycznych.

Na podstawie art. 7 i cz. 3 art. 49 ustawy z dnia 28 grudnia 1925 r. o wykonaniu reformy rolnej (Dz. U. R. P. z 1926 r. Nr. 1, poz. 1) w brzmieniu ustalonym rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11 lipca 1932 r. o unormowaniu właściwości władz i trybu postępowania w zakresie administra-

cji rolnictwa i reform rolnych (Dz. U. R. P. Nr. 67, poz. 622) zarządza się co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Reform Rolnych z dnia 7 czerwca 1930 r. w sprawie przeznaczenia i parcelacji gruntów, położonych w sferze interesów mieszkaniowych miast i ośrodków przemysłowych (Dz. U. R. P. Nr. 51, poz. 430) czyni się następujące zmiany:

1) w cz. 2, 3 i 5 § 9 użyte wyrazy: „okręgowy” zastępuje się wyrazem: „powiatowy”, a w cz. 4 i 5 tegoż paragrafu wyraz: „okręgowego” zastępuje się wyrazem: „powiatowego”;

2) w § 10 wyraz: „okręgowy” zastępuje się wyrazem: „powiatowy”; wyraz: „województwą” zastępuje się wyrazem: „powiatową”, oraz wyraz: „okręgowego” zastępuje się wyrazem: „powiatowego”.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:

Sew. Ludkiewicz

Minister Spraw Wewnętrznych: *Bronisław Pieracki*

846.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH

z dnia 22 października 1932 r.

o zmianie rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 1 września 1928 r. w sprawie ustalenia cech, jakie pod względem indywidualnym i rasowym winny posiadać buhaje, uznane za odpowiednie do celów hodowlanych, oraz ustalenia okręgów hodowlanych.

Na podstawie art. 1 i 13 ustawy z dnia 28 października 1925 r. o nadzorze państwowym nad buhajami (Dz. U. R. P. Nr. 121, poz. 868) zarządzam co następuje:

§ 1. Do rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 1 września 1928 r. w sprawie ustalenia cech, jakie pod względem indywidualnym i rasowym winny posiadać buhaje, uznane za odpowiednie do celów hodowlanych, oraz ustalenia okręgów hodowlanych (Dz. U. R. P. Nr. 83, poz. 736), wprowadza się następujące zmiany:

1) W § 4 skreśla się wyrazy: „w województwie stanisławowskim w powiecie rohatyńskim gminy: Babuchów, Bieńkowce, Czerce, Cześniki, Danilcze, Dehowa, Doliniany, Dubryniów, Diczki, Firlejów, Fraga, Honoratówka, Hrehorów, Jahlusz, Jawcze, Kleszczówna, Knihynicze, Koniuszki, Kutce, Lipica Górna, Lubsza, Łopuszna, Łuczyńce, Mełna, Obelnica, Oskrzecińce, Perenówka, Podborze, Podgrodzie, Podkamień, Podwinie, Pomonięta, Potok, Psary, Puków, Putiałyńce, Rohatyn, Ruda, Stratyn Miasto,

Stratyn Wieś, Ujazd, Wasiuczyn, Wierzbołowce, Wyspa, Zagórze Knihynickie, Zalipie, Załanów, Załuże i Żółczów”.

2) W § 5 skreśla się wyrazy: „oraz w powiecie rohatyńskim gminy: Bołszowce, Bouszów, Bukaczowce, Bursztyn, Bybło, Chochoniów, Czachrów, Czerniów, Demeszkwce, Demianów, Dryszczów, Dytiatyn, Hanowce, Herbutów, Jabłonów, Jezierzany, Junaszów, Kołokolin, Konkolniki, Korolówka, Korostowice, Kozara, Kunaszów, Kunicze, Kuropatniki, Lipica Dolna, Ludwikówka, Łukowiec Wiszniowski, Łukowiec Żurowski, Martynów Nowy, Martynów Stary, Nastaszczyn, Niemszyn, Podmichałowce, Podszumlańce, Popławniki, Poświerz, Ruzdwiany, Sarnki Dolne, Sarnki Górne, Sarnki Średnie, Skomorochy Nowe, Skomorochy Stare, Słobódka Bukaczowiecka, Słobódka Bołszowiecka, Słobódka Konkolnicka, Stasiowa Wola, Świstelniki, Tenetniki, Wiszniów, Zagórze Konkolnickie, Żelibory, Żurawienko i Żurów”.

3) W § 5 dodaje się po wyrazie „peczeniżyński” wyraz „rohatyński”.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:

Sew. Ludkiewicz

847.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 11 października 1932 r.

w sprawie uzupełnienia rozporządzenia z dnia 15 listopada 1930 r. o zmianie nazwisk hańbiących, ośmieszających lub nielicujących z godnością człowieka.

Na podstawie art. 10 ustawy z dnia 22 marca 1929 r. o zmianie nazwisk hańbiących, ośmieszających lub nielicujących z godnością człowieka (Dz. U. R. P. z 1930 r. Nr. 3, poz. 16) zarządzam co następuje:

§ 1. Zdanie pierwsze § 3 rozporządzenia z dnia 15 listopada 1930 r. o zmianie nazwisk hańbiących, ośmieszających lub nielicujących z godnością człowieka (Dz. U. R. P. Nr. 89, poz. 702) otrzymuje brzmienie następujące: „Podanie o zezwolenie na zmianę nazwiska podlega w myśl art. 140 i 145 ustawy z dnia 1 lipca 1926 r. o opłatach stemplowych (Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr. 41, poz. 413) opłacie w wysokości 5 zł oraz po 50 gr od każdego załącznika”.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych: *Bronisław Pieracki*